

tweede genoteerde voetbalclub ter wereld, maar ook Parken (FC Kopenhagen), Århus, Silkeborg en Aalborg zijn inmiddels op de Deense beurs te vinden. Vooral aan FC Kopenhagen kunnen de meeste clubs een voorbeeld nemen. Deze investeerde de beursopbrengst niet in nieuwe voetballers, maar kocht het Parken-stadion. Daarna nam het beursfonds de naam van het stadion aan en investeerde in onder andere een handbalclub en een ticketbureau, met structurele winst tot gevolg.

Ook de Turkse competitie is opmerkelijk goed vertegenwoordigd op de beurs. Met Galatasaray, Fenerbahce, Besiktas en Trabzonspor zijn alle landskampioenen uit de geschiedenis van de Turkse Süper Lig vertegenwoordigd. Fenerbahce is zelfs na Arsenal de tweede club in beurswaarde. Beursfonds Fenerbahce is echter niet de club zelf, maar een gelieerde onderneming die alle commerciële rechten van de club in licentie heeft. Ook Galatasaray en Trabzonspor kennen een degelijke structuur met relatief lage kosten en potentieel hoge opbrengsten. Een voor aandeelhouders mooie constructie, maar of de clubs er op termijn zelf beter van worden is de vraag. In elk geval worden de Turkse aandelen zeer fors gewaardeerd.

Net als in Turkije staan ook in Portugal de belangrijkste titelkandidaten (Benfica, Porto en Sporting) op de beurs. Italië is met AS Roma, Lazio en Juventus prominent aanwezig, dit in tegenstelling tot Spanje dat (nog) geen beursgenoteerde voetbalclubs kent. De lijst wordt gecompleteerd met Olympique Lyonnais (Frankrijk), Borussia Dortmund (Duitsland) en AIK (Zweden).

GEEN ONVERDEELD SUCCES

Hoewel niet de minste voetbalclubs beursgenoteerd zijn, blijken voetbalaandelen over het algemeen geen onverdeeld succes op de beurs. De meeste voetbalaandelen noteren ver onder hun introductiekoers. Juventus ging bijvoorbeeld in 2001 voor 3,50 euro per aandeel naar de beurs, hier is nog slechts 90 cent van over. Ook Olympique Lyonnais staat ver onder de introductiekoers.

Bestuurders van voetbalclubs hebben nu eenmaal structureel de neiging om meer geld uit te geven dan er binnenkomt. Als de prestaties tegenvallen is de druk van de buitenwereld veel te groot om niet te investeren in nieuwe (duurdere) spelers. Doordat de spelersmarkt uitermate flexibel is, moeten clubs meer en meer concurreren op spelerssalarissen en transfervergoedingen.

TOP 10 VOETBALAANDELEN

Club	Beurs-notering	Omzet	Netto-winst	UEFA-ranking	Beurs-waarde	Beurs-gang
ARSENAL	Londen (Plus)	353,1	39,7	4	647,5	1995
FENERBAHCE	Istanbul	26,2	29,7	31	448,4	2004
JUVENTUS	Milaan	240,4	6,6	29	167,1	2001
GALATASARAY	Istanbul	28,0	41,1	42	138,1	2002
AFC AJAX	Amsterdam	67,1	-3,4	30	123,9	1998
AS ROMA	Milaan	141,2	-1,9	12	111,9	2000
TOTTENHAM HOTSPUR	Londen (LSE)	127,4	26,1	27	103,7	1983
OLYMPIQUE LYONNAIS	Parijs	139,6	5,1	10	102,0	2007
TRABZONSPOR	Istanbul	15,8	17,7	152	91,3	2005
BESIKTAS	Istanbul	39,6	-13,7	58	84,8	2002

Alle bedragen in miljoenen euro

1) Arsenal

Na het vertrek van Manchester United van de beurs is dit een van de mooiste voetbalaandelen. Arsenal maakt de laatste jaren een forse groei door, mede dankzij de verhuizing naar het nieuwe Emirates-stadion. Onder leiding van Arsène Wenger is Arsenal hard op zoek naar succes in Engeland en de Champions League. Met een omzet van 330 miljoen pond en een nettowinst van 35 miljoen pond is Arsenal op dit moment een uitzondering op de regel dat voetbalaandelen niet interessant kunnen zijn.

2) Fenerbahçe

Het genoteerde Fenerbahçe bezit alle commerciële rechten van de club. Dus niet de nadelen van het betalen van spelerssalarissen en transferrechten, maar wel de sponsor-, stadion- en reclame-inkomsten plus 20 procent van de inkomsten uit Europees voetbal. Dit levert een vrij stabiele positieve kasstroom voor beleggers op van circa 25 à 30 miljoen euro per jaar. Dankzij de goede prestaties in Europa is het aandeel erg fors gewaardeerd. De club zelf heeft de meerderheid van de aandelen van het beursfonds en doet met een totale (club)omzet van ruim 110 miljoen euro niet onder voor de Europese subtop.

3) Juventus

De komende tegenstander van Ajax in de Europa League ging in 2001 naar de beurs, maar maakt sindsdien bijna elk jaar fors verlies. Afgelopen seizoen was met een schamele winst van 8 miljoen euro echter een uitzondering. Het aandeel had in 2006 zwaar te lijden onder de Italiaanse omkoopaffaire waarin de directeur van Juventus een hoofdrol speelde. Juventus werd teruggezet naar de Serie B en het kampioenschap van 2006 werd de club ontnomen. De familie Agnelli (o.a. Fiat) heeft nog altijd 60 procent van de aandelen.

4) Galatasaray

De club van trainer Frank Rijkaard heeft een vergelijkbare structuur als grote concurrent Fenerbahçe, waarbij de spelerssalarissen en transferbedragen buiten het beursfonds vallen. In vergelijking met Fenerbahçe kent Galatasaray iets andere licentieafspraken tussen het beursfonds en de club. Zo krijgt het aandeel Galatasaray geen inkomsten uit het stadion en heeft het een hogere kostenbasis, maar krijgt het wel een groter deel van de inkomsten uit Europa. De club is nog wel de grootste aandeelhouder in het beursfonds. Dat Galatasaray vorig jaar niet in de Champions League speelde scheelde fors in de inkomsten voor het beursfonds. Ook Galatasaray maakt structureel winst, circa 30 tot 40 miljoen euro op jaarbasis.